एवं स ब्राह्मणान्राजन् भोजयित्वा पुनः पुनः । हिंसयामास दैतेय दुर्ब्बलो दुष्टचेतनः ।
अगस्त्यश्चापि भगवानेतस्मिन् काल एव तु । पितॄन् ददर्श गर्त्ते वै लम्बमानानधोमुखान् ।
सोऽपृच्छल्लम्बमानांस्तान् भवन्त इव कम्पिताः । सन्तानहेतोरिति ते प्रत्यूचुर्ब्रह्मवादिनः ।
ते तस्मै कथयामासुर्व्वयन्ते पितरः स्वकाः । गर्त्तमेतमनुप्राप्ता लम्बामः प्रसवार्थिनः । ८५५
यदि नो जनयेयास्त्वमगस्त्यापत्यमुत्तमं । स्यान्नोऽस्मान्निरयान्मोक्षस्त्वञ्च पुत्राप्नुयाः गतिं ।
स तानुवाच तेजस्वी सत्यधर्म्मपरायणः । करिष्ये पितरः कामं व्येतु वो मानसो ज्वरः ।
ततः प्रसवसन्तानं चिन्तयन् भगवानृषिः । आत्मनः प्रसवस्यार्थे नापश्यत् सदृशीं स्त्रियं ।
स तस्य तस्य सत्त्वस्य तत्तदङ्गमनुत्तमं । संगृह्य तत्समैरङ्गैर्निर्म्ममे स्त्रियमुत्तमां ।
स तां विदर्भराजस्य पुत्रार्थं तप्यतस्तपः । निर्म्मितामात्मनोऽर्थाय मुनिः प्रादान्महातपाः । ८५६०
सा तत्र जज्ञे सुभगा विद्युत्सौदामिनी यथा । विभ्राजमाना वपुषा व्यवर्द्धत शुभानना ।
जातमात्राञ्च तां दृष्ट्वा वैदर्भः पृथिवीपतिः । प्रहर्षेण द्विजातिभ्यो न्यवेदयत भारत ।
अभ्यनन्दत तां सर्व्वे ब्राह्मणा वसुधाधिप । लोपामुद्रेति तस्याश्च चक्रिरे नाम ते द्विजाः ।
ववृधे सा महाराज विभ्रती रूपमुत्तमं । अप्स्विवोत्पलिनी शीघ्रमग्नेरिव शिखा शुभा ।
तां यौवनस्थां राजेन्द्र शतं कन्याः स्वलङ्कृताः । दास्यः शतञ्च कल्याणीमुपतस्थुर्व्वशानुगाः । ८५६५
सा स्म दासीशतवृता मध्ये कन्याशतस्य च । आस्ते तेजस्विनी कन्या रोहिणीव दिवि प्रभा ।
यौवनस्थामपि च तां शीलाचारसमन्वितां । न वव्रे पुरुषः कश्चिद्भयात्तस्य महात्मनः ।
सा तु सत्यवतो कन्या रूपेणाप्सरसोऽप्यति । पोषयामास पितरं शीलेन स्वजनं तथा ।
वैदर्भीन्तु तथायुक्तां युवतीं प्रेक्ष्य वै पिता । मनसा चिन्तयामास कस्मै दद्यामिमां सुतां ।
इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि अगस्त्योपाख्याने षण्णवतोऽध्यायः ॥ ९६ ॥
॥ लोमश उवाच ॥ यदा त्वमन्यतागस्त्यो गार्हस्थ्ये तां क्षमामिति । तदाऽभिगम्य प्रोवाच वैदर्भं पृथिवीपतिं । ८५७०
राजन्निवेशे बुद्धिर्भवर्त्तते पुत्रकारणात् । वरये त्वां महीपाल लोपामुद्रां प्रयच्छ मे ।
एवमुक्तः स मुनिना महीपालो विचेतनः । प्रत्याख्यानाय चाशक्तः प्रदातुञ्चैव नैच्छत ।
ततः स भार्य्यामभ्येत्य प्रोवाच पृथिवीपतिः । महर्षिर्व्वीर्य्यवानेष क्रुद्धः शापाग्निना दहेत् ।
तं तथा दुःखितं दृष्ट्वा सभार्य्यं पृथिवीपतिं । लोपामुद्राऽभिगम्येदं काले वचनमब्रवीत् ।
न मत्कृते महीपाल पीडामभ्येतुमर्हसि । प्रयच्छ मामगस्त्याय त्राह्यात्मानं मया पितः । ८५७५
दुहितुर्व्वचनाद्राजा सोऽगस्त्याय महात्मने । लोपामुद्रां ततः प्रादाद्विधिपूर्व्वं विशाम्पते ।
प्राप्य भार्य्यामगस्त्यस्तु लोपामुद्रामभाषत । महार्हाण्युत्सृजैतानि वासांस्याभरणानि च ।
ततः सा दर्शनीयानि महार्हाणि तनूनिच । समुत्ससर्ज्ज रम्भोरुर्व्वसनान्यायतेक्षणा ।
तपस्वीराणि जग्राह वल्कलान्यजिनानि च । समानव्रतचर्य्या च बभूवायतलोचना ।
गङ्गाद्वारमथागम्य भगवानृषिसत्तमः । उग्रमातिष्ठत तपः सह पत्न्याऽनुकूलया । ८५८०